

[A. Svensson.]

langt Indlæg fra Formanden fra den tyske Skoleforening i Nordslesvig, Overlærer Koopmann, Tinglev, med den alarmerende Overskrift: „Aabent Brud med den hidtilværende Mindretalsret“. Dette Indlæg var Begyndelsen til en ualmindelig voldsom og paa et fuldkommen falsk og uvederhæftigt Grundlag startet Kampagne imod de danske Skolemyndigheder.

Til nærmere Belysning af denne Kampagne er det nødvendigt at opfriske en i den sønderjyske Skolelovgivning hjemmehørende Bestemmelse om, at hvor Staten yder særligt Tilskud til en Kommunes Skolevæsen, fordi den paagældende Kommune af Hensyn til det tyske Mindretal ved Siden af den danske har maattet indrette ogsaa en tysk Afdeling, betinger Staten sig til Gengæld, at udensogns Medlemmer af Mindretallet, der ikke har en lokal tysk Skole at sende Børnene hen til, for saa vidt der ikke herved paabyrdes Kommunen nye Omkostninger, skal kunne forlange disse Børn vederlagsfrit optaget i den tyske Afdeling. Dette fortolker imidlertid den tyske Skoleforenings Formand, Hr. Koopmann, derhen, at ogsaa Forældre, som ikke hører hjemme hos det tyske Mindretal, skal kunne faa deres Børn optaget i den tyske Afdeling.

Til selve det foreliggende Tilfælde kan oplyses, at der i Nærheden af Landsbyen Ellum, ikke langt fra Løgumkloster, bor en Gaardejer Hans Hansen, der havde indmeldt sin Søn Mads i den danske Skoleafdeling i Løgumkloster, men da det viste sig, at det kostede 80 Kr. om Aaret i Skolepenge, og han hørte, at Undervisningen i den tyske Skoleafdeling var gratis, meldte han Sønnen ind i den tyske Afdeling. Der var blot den Hage ved det, at Faderen af sig selv forklarede, at han ligesom sine Forældre var dansksindet. Men dermed faldt hans Tilfælde uden for den gældende Lovgivning, saa Henvendelsen maatte afvises.

Her er det saa, den tyske Skoleforenings Formand træder til og spørger: Men hvor staar det i den sønderjyske Skolelov, at det kun er Medlemmer af det tyske Mindretal, der under de før antydede Forudsætninger kan faa deres Børn optaget i den tyske Skoleafdeling? Og det er rigtigt, det staar der ikke direkte. Men ingen kan være i Tvivl om Formaalet med den i Loven indeholdte Bestemmelse. Det fremgaar af hele Sammenhængen, at den er indføjet udelukkende af Hensyn til det tyske Mindretal, og ingen kunde ved Lovens Gennemførelse i 1933 forudse Muligheden af, at Lederen af det

tyske Skolevæsen i Nordslesvig, Hr. Koopmann, vilde forsøge paa at misbruge denne Bestemmelse og give den en Rækkevidde, som ganske naturligt aldrig har været tilstet.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt udtalte Ønsket om, at der maatte blive tilmaalt det tyske Mindretal den videst mulige Frihed i kulturelle Anliggender. Jeg kan gøre dette Ønske til mit. Men jeg vil jævnsides hermed henstille til den højtærede Undervisningsminister, at en saa utrolig Illoyalitet over for den sønderjyske Skolelovgivning, som den tyske Skoleforenings Formand, Hr. Koopmann, har lagt for Dagen under sin Løgumkloster-Kampagne, nu og i Fremtiden afgørende og ufortøvet maa blive vist tilbage.

Jeg skal dernæst gøre det høje Ting bekendt med et tysk Indlæg fra den aller sidste Tid vedrørende Jordspørgsmaalet. I „Nordschleswigsche Zeitung“ for 12. Oktober læses en Artikel, „Bondeskæbne“, skrevet af en tysk Nationalsocialist, Arbejdsmand Knudsen i Tønder. „Den danske Konge Christian den Fjerde“ — saadan begynder Artiklen — „var i 1626 blevet slaaet tilintetgørende af Wallensteins og Tillys Soldater og Lejesvende ved Lutter am Barenberg. Hans Hær flygtede i panikagtig Skræk nordpaa, og bag efter kom røvende og myrdende Tillys og Wallensteins spanske, italienske og bøhmiske Lejesvende. I hele to Aar holdt disse Lejesvende og Soldater den jyske Halvø og dermed ogsaa vor Hjemstavn besat. Med Sværdet i Næven frarøvede disse Tredveaarskrigens raa Soldater Bønderne deres Kvæg, Høst og deres øvrige Ejendele. De nedbrændte Bøndergaardene, skændede Kvinderne og slog Bonden ihjel. Men ingen af disse Lejesvende“, slutter dette Afsnit af Artiklen, „har vel nogen Sinde blot i Tanken bestridt Bondens Ret til hans Jord, hans Stavn, selv om han blev slaaet ihjel af dem.“ Men hvad disse raa, røvende og skændende Landsknægte ikke tillod sig over for den sønderjyske Befolkning, det har man efter Indsenderens Mening tilladt sig under det danske Styre efter 1920. Jeg citerer ordret: „Hvad fire Aarhundreder med Krige, Misvækst o. s. v. ikke formaaede, det har seksten Aars dansk Styre bragt i Stand.“ Hvorefter Indsenderen gaar over til den sædvanlige hadefulde og forvrængede Gennemgang af den noksom kendte Stollig-Affære, en dansk Mands Overtagelse af en hjemmetysk Slægtsgaard, Forsøget paa gennem en Række terroristiske Handlinger at